

Gk163; Lied 431; Joz.1:1-11; Opw717; Ps25:2,4; NLB416; 'Wonderlijk'; Opw687

Ga met God en Hij zal met je zijn!

1. Wat valt je op als je de voorkeurtteksten ziet van deze 6 belijders? De teksten spreken niet triomfantelijk over onze kracht maar hebben het over afhankelijkheid, vertrouwen, kwetsbaarheid en verlangen naar steun van God in de strijd. Zo ook Henri's tekst (Joz.1).
2. Mozes is gestorven. Dat is zeer ingrijpend. Hoe moet het nu verder, nu ze bijna in het beloofde land zijn? Het valt op dat zijn opvolger Jozua dezelfde beloften ontvangt als Mozes (vgl. Deut.11:24-25 met Jozua 1:4-5; Deut.31:8). Ze zullen het land beërven. De HEER zal met hen zijn. Zo ontvangt Hij (zijn Naam) de eer (Deut.9:28; Jozua 5:9). Ons geluk, ook vandaag, vraagt om aanbidding van Hem die daarvoor zorgt!
3. Poeh.... de rivier de Jordaan over en dan die onneembare stad Jericho... En toch volgt er geen enkele strategische of militaire tip. Het enige dat God vraagt is om vastberaden en moedig te leven met Hem en zijn Woord. Dat vraagt niet primair om een soort karakter maar vraagt om in alle omstandigheden te focussen op God. Zo gaat het straks ook met de 7 rondjes om Jericho heen (Jozua 6:10!). Jozua tekent niet de 'leeuwen en beren' maar vraagt het volk om genoeg eten en drinken mee te nemen. Een nieuwe fase gaat aanbreken. Het verbond wordt vernieuwd, het volk wordt besneden, het manna valt niet meer. Vol vertrouwen moet je wel zelf je verantwoordelijkheid nemen: Jozua stuurt verspieders. Baäl en ballingschap later laten zien dat 'eens goed gekozen' niet betekent 'altijd goed gekozen'! Jozua zelf is duidelijk: Joz.24:14-15! Vandaag moet je ook kiezen.
4. Het 'beloofde land' in het O.T. staat voor het 'beloofde land' (de nieuwe wereld van God) dat we eens zullen ingaan. Jozua, 'de HERE redt' is voorloper van Jezus. In Mat.28:19 staat dezelfde belofte voor de N.T.-gemeente: Ik ben met u alle dagen! Er wordt onderweg gedoopt en Avondmaal gevierd. Onderweg bemoedig je elkaar en help je elkaar te focussen op God en zijn beloften. Samen op weg naar het beloofde land! Dan zal elke knie zich buigen en ontvangt Hij de eer die Hem toekomt! Ga je mee?

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Henri, Lianne, Roelienke, Boudewijn, Wim, Bas: heb je ze gehoord? Heb je daarachter Gods stem gehoord? Elk jaar vind ik dit een indrukwekkend moment. Zeker na Pinksteren met Handelingen in je 'achterhoofd'. Wij doen ons best, met vallen en opstaan, maar het blijft Gods werk! 'Heilige Geest van God, vul hun/ons hart opnieuw'!
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: z . s m . ns . n h . bb . n ja gez . gd. Wij gel . v . n in U en in w . t U bel . . fd h . bt. Ga je ze str . ks b . . ten een h . nd g . ven? Doen! G s!
3. 'Jozua zegt niet: wat moeten we beginnen? Nee, hij staat sterk in het geloof. Hij zegt niet dat ze hun wapens moeten inspecteren en hun zwaarden en speren voor de dag moeten halen. Hij zegt maar een ding: voorziet u van proviand (1,11) want binnen drie dagen trekken wij de Jordaan over en gaan we het land aan de overkant in bezit nemen. Alsof het een wandeling is en er niet gevochten hoeft te worden. Over strijd en oorlog maakt hij zich niet eens druk. Zo groot is zijn geloof want de Here is hun Redder! Gelovigen zullen de aarde beërven. Dit sluit eigen verantwoordelijkheid niet uit. God belooft dat ze zullen winnen; Jozua stuurt straks verspieders'
4. 'Volgelingen van Christus hebben in de wereld veel tegenslagen. In het eerste gedeelte van Jozua 1 kunnen zij in het algemeen en leidinggevend in het bijzonder steun en kracht ontnemen aan de bemoedigende woorden die de HERE tegen Jozua spreekt. Wanneer de HERE ons een verantwoordelijke taak geeft, belooft Hij zijn hulp. Hoe zwaarder onze taak, hoe meer versterking we van Hem ontvangen!'
5. **Bijbelrooster:** zondag Jozua 1:12-28; maandag Jozua 2; dinsdag Jozua 3; woensdag Jozua 4; donderdag Jozua 5 (9-12); vrijdag Jozua 6 (10); zaterdag Jozua 8 (1.30)+ 10:8 +11:6. Liefhebbers: Deut.11:18-32; Deut.28; Jozua 24 (14-15); Mat.28:18-20; Heb.4 (6-13); Deut.9 (28-29); Num.14 (13vv)

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 27 mei '18

Gk163; Lied 431; Joz.1:1-11; Opw717; Ps25:2,4; NLB416; 'Wonderlijk'; Opw687

blok 1. We hebben de jongeren achter de broek gezeten met de vraag wat hun favoriete bijbelvers of gedeelte is.

En toen een van hen het niet zo goed wist heb ik nog mooie teksten aangereikt uit Prediker. Met als strekking dat je genieten mag/moet als je jong bent.

En toch... kwamen er teksten naar voren met een andere strekking.

Je kunt het lezen in je liturgieboekje.

Ik noem er iets van: 'wijs de weg', 'breng me veilig naar de stal', help me', 'leid me in moeite en strijd', 'uw rechterhand houdt mij vast', 'laat je door niets weerhouden', 'als U mijn wegen leidt in moeite en strijd', 'Hij beschermt mij en leert mij te strijden'.

En als je met hen doorpraat dan merk je ook wel dat zij niet zozeer het leven ervaren als een groot feest, pluk de dag, leef vandaag maar dat zij, in meerdere of mindere mate, al flink hebben ervaren dat het leven niet alleen maar leuk en aardig is....

Daarmee zeggen ze eigenlijk dus ook direct al dat geloven en belijdenis doen niet per definitie betekent dat het leven dan leuk en aangenaam wordt.

Woorden als strijd hoor ik dan ook meeklinken.

Het leven is niet altijd leuk....

En toch... uiteindelijk vol overtuiging hier, om 'ja' te zeggen.

Een aantal jaren geleden misschien wel tegen de draad.

Je was puber en alles was maar niks en alles was maar saai en het geloof interesseerde je niet zo, maar langzaam....

Werk van God. Werk van de heilige Geest. En heel wat mensen zijn daarbij door God ingeschakeld. En vandaag vieren we feest, en genieten we van Gods goedheid.

Van zijn trouw door de generaties heen.

Wat fijn Wim, dat jij hier ook voorin zit! Samen met je broer Nico en je moeder!

En met heel veel broers en zussen om je heen! Aan elkaar gegeven....

We gaan samen nog wat beter kijken naar de bijbeltekst die Henri Beltman heeft genoemd. Een woord uit Jozua 1: 'Ik gebied je dus: wees vastberaden en standvastig, laat je door niets weerhouden of ontmoedigen, want waar je ook gaat, de HEER, je God, staat je bij'.

Blok 2. Het is goed om even in te zoomen waar we ongeveer zitten in Jozua 1.

Een ingrijpende periode voor het volk Israël want Mozes is gestorven.

De grote Mozes, man van God, vriend van God, leider van het volk, middelaar tussen God en volk. Die is er niet meer.... probeer je voor te stellen hoe ingrijpend dat is....

En dat terwijl ze eindelijk vlak voor de intocht staan in het beloofde land.

Onder leiding van Mozes en Aaron was het volk weg gekomen uit de slavernij in Egypte en mochten ze gaan wonen in het beloofde land.

Zoals God bedacht had voor zijn kinderen, vanaf het begin.

Waarvoor ze geschapen zijn.

Leven tot eer van God en daarin je geluk vinden: daar gaat het om!

Wonen in een prachtig land en dankbaar voor wat God geeft en wie Hij voor hen is.

Het is vandaag nog precies hetzelfde!

En hoe mooi is het dan om te ontdekken dat wij, het volk, zich zorgen maakt om hoe het verder moet maar dat de Here God Dezelfde is en blijft!

Prachtig om te ontdekken dat Jozua bijna letterlijk dezelfde beloften meekrijgt als Mozes een tijdje geleden kreeg!

In Deut.11:24-25 krijgt Mozes bijna letterlijk te horen wat Jozua in Jozua 1:4-5 hoort.

God wil zijn volk zegenen. Het is niet gekoppeld aan de leider maar aan het volk.
De HERE zal hen in het land brengen.
Hij zal met hen zijn. Hen terzijde staan.
Dat is geweldig bemoedigend voor het volk maar vergeet niet dat het ook prachtig is voor de Here God Zelf.
Prachtig als de hele wereld onder de indruk komt van zijn macht en zijn liefde.
Want hoe smalend is er niet gedaan over de God van Israel.
Stelt ook niks voor, zo'n God, moet je zien hoe het met zijn volk gaat.
Machteloze God is het...
Hij is zeker niet in staat om voor hen te zorgen.
Wat een enorme belediging voor God!
Maar nu gaat het gebeuren: God maakt zijn naam HERE waar: Hij is erbij!
Altijd, overal. Ook vandaag.

Ga maar, Jozua, het gaat lukken. Echt waar: Ik ben er bij!
Ga met Mij en Ik zal met je zijn...

Blok 3. Tsja, dan staan ze daar straks voor de Jordaan.
Zo'n stromende rivier en dan heb je vee en kinderen.
Hoe moet dat allemaal gaan dan?

En dan moet je eens kijken aan de overkant van de Jordaan.
Kijk eens naar Jericho. Een stad met een dubbele muur, van meters dik.
Dat lukt nooit. Daar kun je nooit in komen.
De vijand ziet je al aankomen als jij je beperkte middelen tegen de muur plaatst om erop te klimmen. Appeltje-eitje om je af te weren en te doden.
Wat is er in Jozua omgegaan, toen hij dat allemaal hoorde van de Here God?
Mooi om te zien wat hij tegen het volk zegt.
Ik hoor niets over wapens, over militaire strategie. Tenminste niet in Jozua 1!
Zorg voor eten en drinken voor drie dagen. We gaan wat wandelen, als het ware, en dan zullen we het beloofde land intrekken.
O ja, en hij zegt erbij 'dat de HERE ons zal geven'.
Moet het volk dan helemaal niets doen? Nee, dat is niet waar. Toen niet en nu niet.

Tot 2 x toe wordt er gezegd dat het volk vastberaden en standvastig moet zijn.
Ze moeten zich door niets of niemand laten weerhouden of ontmoedigen.
Dat is ook wat Henri zei: je kunt de kop wel laten hangen maar je 'mut de kop derveur'..
Maar ja... dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan voor sommige mensen.
Ik vind het ook wel wat kwetsbaar als je het zo zegt.
Want voor de een zit de fles altijd half leeg en voor de ander altijd half vol.
Moet je dan alleen maar tegen elkaar zeggen: kom op: kop op!
Helpt het je als je niet vastberaden bent, als je ontmoedigt bent?
Als je het allemaal niet meer zo goed weet?
Helpt het dan om er overheen te schreeuwen met elkaar: kom op! Je kunt het!
Doorpakken!
Nee, volgens mij is dat hier niet bedoeld en moeten we het ook vandaag meestal niet zo gebruiken.
Ik denk dat vs.7 ons kan helpen als het erom gaat in welke richting we moeten denken.
Houd je voor alles vastberaden en standvastig aan de wet waarin mijn dienaar Mozes je heeft onderwezen.
Steeds opnieuw horen we in de boeken van Mozes wat God belooft.
Dat de HERE zijn Zegen verbindt aan zijn volk als ze naar Hem blijven luisteren en op Hem gericht zijn.

Standvastig en vastberaden focussen op God en op wat Hij gezegd heeft.
Daarom wil ik op cat, naast alle social talk, naast alle humor en gezelligheid, ook dat het ergens over gaat. En dan bij voorkeur over God en over onszelf.
En daarom worden er vandaag bij het feliciteren ook nog door die en gene iets gegeven om in te lezen. Een jongerenbijbel, een bijbels dagboek, een Bijbel met kanttekeningen.
En ik merk aan mezelf en in mijn omgeving dat we het nog niet zo makkelijk vinden om te focussen op God. Standvastig, vastberaden. Uit overtuiging, steeds maar weer.
We zijn een druk volkje geworden en dat geldt zeker ook voor de jongeren vandaag.
We doen het onszelf aan maar zijn ook onderdeel van deze drukke cultuur waarbij je alles moet volgen, waarbij je alles mee wilt maken... en soms zo moe.
En dan nog eens focussen op God en op zijn Woord....
En kijk eens hoe Jozua en het volk dat straks ook echt 'leven' als ze bij Jericho komen.
7 rondjes om de stad heen. Dat vraagt om een vertrouwen op Gods beloften!
Na een paar rondjes bekruipt je misschien wel het gevoel hoe zinvol of hoe zinloos deze actie is.

Maar opvallend om dan in Jozua 6:10 te lezen 'maar Jozua had strijdkreten verboden. Laat uw stem niet horen, had hij gezegd. Slaak geen enkele kreet tot het moment waarop ik u dat beveel'.
Of dat geen focussen is! Vandaag zouden we het mindful noemen.
Maar dan wel mindful met Jezus of mindful met God.

En als het volk dan straks in het beloofde land is dan zie je ook het een en ander veranderen. Er wordt weer aan verbondsvernieuwing gedaan.
Altaren worden gebouwd. De jongens en de mannen worden weer besneden en het manna valt niet meer op de grond.
Een nieuwe fase: leven in het beloofde land.
Een land, vloeiende van melk en honing: wat is het leven goed voor Gods volk.
In het beloofde land. In het land dat God had beloofd.
Het hele boek Jozua is hiervan doortrokken, lees bijv. ook hs.8.

Vastberaden vertrouwen op Gods beloften en daarop focussen.
Geloven dat Hij er zal zijn.
En tegelijkertijd ontslaat dat nooit van je eigen verantwoordelijkheid.
Je mag zelf blijven nadenken en meedenken.
Straks stuurt Jozua verspieders vooruit.
Eerst zegt hij: zorg voor proviand, we gaan het beloofde land innemen.
En op een ander moment denkt hij na, strategisch en militair.
Zou je zelfs kunnen zeggen dat God hem daarop heeft voorbereid omdat hij zolang met Mozes heeft mogen optrekken. Het vak heeft mogen leren!

Wat een indrukwekkende geschiedenis, als je die hele intocht in Kanaan gaat nalezen.
Moet je nog eens doen. Niet makkelijk en het duurt nog een hele poos, maar toch....
God heeft het gezegd. Wat een betrouwbare, machtige God hebben wij.
Vastberaden en moedig doet Hij dat.
Je zou zeggen: dat vergeten de mensen nooit meer.
Ze leven gefocused met Gods beloften en met zijn woorden en blijven het steeds maar opnieuw vertellen aan de nieuwe generatie.
En toch... na een tijdje kan het zo maar gebeuren dat de nieuwe generatie zegt 'ja, dat verhaal, dat kennen we nu wel, maar ik heb het zelf niet meegemaakt. Ik vind het allemaal wel een beetje suf en stoffig. Het doet me allemaal niet zoveel meer'.
En dan is het opeens weer aantrekkelijk om het eens anders te doen.
Anders te geloven. Het over een andere boeg te gooien.

Waarom zou je het altijd hetzelfde moeten blijven doen?
Waarom altijd maar weer hetzelfde geloven als je ouders en je voorouders.
Dat is toch niet spannend? Dat is toch suf en ouderwets?
Je moet toch zelf ook op zoek gaan?
En ja hoor... weerbarstig zo'n volkje: ze lijken wel op ons...
En ze gaan andere goden dienen, en ze stoppen elke keer weer opnieuw te luisteren naar en te geloven in God. Baal de bekendste afgod; Moloch de ergste..., met zijn kinderooffers.
Wie bedenkt zoiets afschuwelijks? Wat een god...

Dan komen er weer Rechters en profeten en koningen.
Dan gaat het weer even goed maar steeds opnieuw is er de terugval.
Achteraf loopt het zelfs uit op ballingschap.
Weer weg uit dat beloofde land: hoe bestaat het....?
Aan Jozua heeft het niet gelegen.
Hoe mooi en hoe bekend zijn zijn woorden geworden uit Jozua 24.
Vroeger 'ik en mijn huis, wij zullen de HERE dienen'.

We begrijpen zijn intentie maar we weten allemaal wel dat hij er niet voor kan zorgen dat zijn familie de HERE gaat dienen.
Je kunt ja zeggen bij de doop, je kunt voorleven maar je hebt het niet in je eigen hand of jouw familie, je kinderen, ook weer zelf de HERE gaan dienen.
Daarom is er vanmorgen in de dienst zoveel feestelijkheid, zoveel emotie met hier en daar een traantje dat wordt weggepinkt.
In 2018, in zo'n vreemde tijd, ja hoor: ze staan er weer: jonge mensen en Wim die tot geloof zijn gekomen en die 'ja' willen zeggen: Goddank!

Blok 4. Ok, nou, heel wat gehoord over vroeger...
Verhaal uit de oude doos: zo'n 3500 jaar geleden gebeurd.
Ja, maar vergis je niet: het is wel het verhaal over jouw familie.
Het is wel het verhaal van de eeuwige trouwe God die zijn verbond heeft gesloten met Abraham, Izak en Jakob.
En daarom kunnen we ook vandaag nog heel wat met zo'n oud verhaal!
O ja? Ja! Hoe dan? Ok....
In de Bijbel vind je vaak modellen, voorbeelden die je vaker terug ziet komen in de Bijbel. Een soort herhaling van zetten.
Die allemaal als doel hebben duidelijk te maken dat God bij ons wil wonen.
Ark, tempel, beloofde land. Wonen bij zijn volk.
Dus als het gaat in het O.T. over het beloofde land dan mag je vanuit het N.T. gewoon geloven dat God nog steeds bij ons wonen wil.
En dat met de komst van de Here Jezus er weer een hele grote stap is gezet.
Hemel en aarde komen weer dicht bij elkaar en het Koninkrijk van God wordt gevestigd. Gods nieuwe wereld komt eraan.

Het nieuw Jeruzalem dat zal neerdalen van de hemel is het 'land dat beloofd is'.
En Jozua heette eerst Hosea maar werd later Jozua genoemd: de HERE redt.
De hebreeuwse naam Jozua is in het grieks Jezus. Jezus: de Here redt. Nou en of!
Geen God die kinderooffers vraagt maar een God die zijn Zoon geeft: wat een God!
Dat komt in geen enkele andere religie voor.

En ik vind in het N.T. steeds weer opnieuw verwijzingen naar het O.T.
Wat is het mooi om als N.T.-christen het O.T. te lezen: je blijft je verwonderen.
Vlak voordat Jozua/Jezus naar de hemel gaat belooft Hij hetzelfde als wat de HERE aan Mozes en Jozua had beloofd: Ik ben met u alle dagen!

En voor al die eeuwen onderweg zorgt Jezus voor proviand.
Brood en wijn. Avondmaal vieren om de beloften weer te zien en te proeven.
Beloften voor onderweg. En als je soms wat minder vastberaden bent.
Denk dan aan het doopwater. Beloften voor onderweg.
Ik ben met je alle dagen. Ga met Mij en Ik zal met je zijn.

Wat heb je te doen? Er moet gestreden worden.
Je moet focussen. Gericht zijn op God, op zijn woord.
Gericht zijn op elkaar.
Want in je eentje gaat het nooit lukken.
Je hebt elkaar nodig. Dat hebben we gemerkt op cat.
Allemaal verschillend. Soms begrijp je elkaar niet zo goed.
En zo kun je groeien aan elkaar. Elkaar ondersteunen.
Dan komt die weer eens mooi uit de hoek en dan opeens, onverwachts, die weer.
Samen op weg naar het beloofde land.
Dan zal God de eer ontvangen. Mensen zullen door gaan krijgen dat Gods liefde en
macht hand in hand gaan. Niemand krijgt de kerk eronder.
Zelfs de duivel niet. Maar we moeten wel de goede strijd voeren.
Zoals Efeze 6 daarover schrijft. Een geestelijke strijd voer je met geestelijke wapens.

Met de Bijbel, met gebed, met hoop en heil. Met God.
God gaat mee en wil de weg wijzen. 'Heer, wijs mij toch zelf de wegen'...
Dankzij en door zijn Geest. Het is toch Pinksteren geweest?

Dan zal elke knie zich buigen. Dan zal Hij de eer ontvangen.
Volhouden, met elkaar, daar gaat het om. Tot het einde.
Je weet ook pas bij de laatste wedstrijd wie er kampioen is geworden.
Volhouden, samen, tot eer van Hem...
Amen